

شنبه ۵ مهر ۱۴۰۴، ۱۶ صفحه، ۲۰ هزار تومان، سال چهارم، شماره ۸۹۰
www.hammihanonline.ir

افول جهانی سیاست

درباره سخنرانی
سران کشورها
در سازمان ملل
که بر خلاف
دهه های قبل
اغلب جنگی به
دل نمی زند

مهرداد خدیر
معاون سردبیر

هشتادمین سالروز تأسیس سازمان ملل متحد می توانست به ضیافتی جهانی برای صلح بدل شود تا جایی که رهبران سیاسی جهان وقتی از جنگ و خشونت و خونریزی سخن می گویند برای مخاطبان نقل تاریخ گذشته در نظر آید اما در روز نخست دونالد ترامپ رئیس جمهوری ایالات متحده و میزبان سازمان ملل در نیویورک به تندی به این نهاد بین المللی تاخت و آن را به شخره گرفت که به بنیانه بسنده می کند و کاری از آن بر نمی آید و کسی در آن میانه برنخاست تا بگوید بخشی از این کاهش افسول به خاطر رد مکرر قطعنامه های شورای امنیت با استفاده از حق و تو بوده است و بدهکار نباید طلب کاری کند. اما باز در همین انتقاد رگه های سیاسی مشهود بود درحالی که خشم او از سازمان ملل دلایل دیگری داشت. این که پله برقی کار نمی کرده یا تابلویی که متن نطق را در آن قرار می دهند از کار افتاده! آنگاه از دوران فعالیت خود در کار ملک یاد کرد که به سازمان ملل پیشنهاد داده بود یا ۵۰۰ میلیون دلار آن را بازسازی کند و نپذیرفتند و حالا با چند برابر هزینه هم به شکل مطلوب در نمی آید! از نزدیک به یک ساعت سخنرانی او جز خودستایی های کودکانه و عطش دریافت جایزه صلح نوبل و توقع تشکر از جانب سازمان ملل نکته ای مشهود نبود و حتی وقتی مدعی شد به ۷ جنگ پایان داده و جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل را در آن منظور کرد، باز به قصد خودستایی بود و آمیزه ای از ابتذال و لمپنیسم و نارسسیسم. دیروز هم بنیامین نتانیاهو پشت تریبون قرار گرفت و درست است که بخش قابل توجهی تالار را ترک کردند اما همین که در پی دو سال سلاخی در غزه اجازه و امکان یافت در سازمان ملل نطق کند، نشان می داد به جای سیاستمداران کلاسیک شاهد چهره هایی چون ترامپ هستیم و خبری از رهبران بزرگ اروپا هم نیست. ← P

نگاه
هم میهن

پاپ کمونی چندان آبرویی ندارد

گفت وگویی منتشرنشده با احمد پژمان
درباره زندگی هنری و رویکردش به فضای موسیقی

بار دولت سبک تر می شود؟

بررسی اظهارات رئیس جمهور درباره کوچک سازی دولت
با گفتارهایی از مرتضی مبلغ، سیدمحمد حسینی و محمود میرلوحی

درگیری در صحرای سینا؟

تحلیلی از آرمن منتظری درباره حضور نظامی مصری ها
و احتمال مواجهه با اسرائیل

درمان دندان از اندوخته روز مبادا

گفت وگو با مسئولان وزارت بهداشت درباره روند افزایش هزینه های دندانپزشکی

گزارش
دیپلماسی
۲۰۳۰۶۰۷

آخرین تلاش ها در آخرین ساعات

بررسی رایزنی های
پزشکیان و عراقچی
در نیویورک
و گزارشی از محتوای
قطع نامه هایی که
با اجرای اسنپ بک
باز می گردد

سرمقاله

نیاز به تحلیل جامع

در عالم واقع و سیاست گزینه های موجود برای انتخاب، به قدرت میان دو حالت خوب و بد است؛ چنین انتخابی خیلی ساده است و افراد با فهم عادی هم آن را انجام می دهند. بر اساس یک روایت، حیوانات هم در این حد عقل دارند که میان خیر و شر اولی را برگزینند و از دومی پرهیز کنند. مسئله انسان و سیاست این است که ما اغلب در مواجه با چندین راه بد هستیم و عاقل کسی است که راه کمتر بدتر را انتخاب کند. اگر از این زاویه به سیاست های جاری در ایران نگاه کنیم، متوجه چند ایراد و خلأ جدی می شویم. این وضعیتی است که در موضوعات کوچک و بزرگ آشکارا دیده می شود. اول، در مقام توصیف وضعیت است که سعی می کنند انتخاب های ممکن را دوراهی نشان دهند. درحالی که به طور متعارف، ما با چند راه مواجه هستیم. دوم و مهم تر اینکه، فقط بخش هایی از مسئله و واقعیت توصیف می شود. همه شنیده ایم که می گویند فلانی تنها به قاضی رفته. در واقع، روایت خود را درباره بخشی از مسئله می گوید و این کافی نیست. باید روایت های مخالف هم طرح و شنیده شود. توصیف واقعیت نباید یک بعدی و محدود و یک طرفه باشد. چنین روایت هایی بسیار سست است و با اولین نقد، ساختمان آنها فرو می ریزد. در چنین ساختاری هر کس با ارزیابی های خود قانع می شود و به آنچه باور دارد، خشنود و راضی است. امکان گفت وگو و تفاهم هم سلب می شود. در ادامه و در فرآیند تصمیم گیری نیز همین گونه است. تصمیمات در اتاق های در بسته و بدون مشارکت ذینفعان گرفته و ابلاغ می شود و جای اصلاح و عقب نشینی هم نمی گذارند. پس از گرفتن تصمیمات، هزینه اصلاح زیاد می شود. در نتیجه، بخش مهمی از جامعه با آن تصمیم مخالفت می کند؛ حتی اگر آن تصمیم در اصل درست باشد. یا تصمیم و نظر درست را از مجرای نادرست و غیر مرتبط با وظیفه اعلام می کنند. می گویند در آمریکا ترامپ درباره مصرف یک قرص برای زنان باردار نظری را گفته است، که شاید هم درست باشد، ولی ولی زنان حامله و مخالف ترامپ برای صدمت یا او خوردن چندین قرص را به نمایش گذاشتند. بنابراین، تصمیم بدون مشارکت دیگران، حمایت لازم را نخواهد داشت و به احتمال فراوان مردم هم با آن همراهی نخواهند کرد و همین موجب تضعیف و زمین گیر شدن آن تصمیم خواهد شد. ← P

رخداد
بین الملل
۳

الهه نفرت

یادداشتی از امیر جدیدی درباره بنیامین نتانیاهو
که هیات های نمایندگی اکثر کشورها در هنگام سخنرانی دیروز او
محل مجمع عمومی سازمان ملل را ترک کردند

عکس: Gettyimages

